

се върналъ къмъ Сиракуза и искалъ да се опита да я завладѣе чрѣзъ тайни сношения съ нѣкои отъ жителитѣ, привърженци на римлянитѣ. Но заговора билъ откритъ и заговорницитѣ наказани съ смъртъ. Наскоро единъ отъ римскитѣ войници намѣрилъ на градската стѣна, близо до Трогилското пристанище, такова мѣсто, гдѣто стѣната можало да се искачи съ обикновенни обсадни стѣлби. Марцеллъ рѣшилъ да се възползува отъ това, а случая не закѣснялъ да се прѣдстави. Бѣглецитѣ увѣдомили Марцелла, че въ Сиракуза скоро ще има 3-дневенъ празникъ въ честь на Диана, въ продължение на който на народа обикновенно се раздавало вино. Марцеллъ заповѣдалъ на войскитѣ да се приготвятъ за пристѣпъ, избралъ за тѣзи цѣль най храбритѣ и опитни началници и войници и опрѣдѣлилъ пристѣпа прѣзъ ноцъта срѣщу втория денъ на празника, съ туй прѣдположение, че по голѣмата частъ отъ жителитѣ и войскитѣ, като се напиятъ съ вино, дълбоко ще заспѣтъ. Въ опрѣдѣлената ноцъ и часъ нѣколко римски охотници тихо се искали на указаното мѣсто на градската стѣна, убили стражата и, като искъртили градскитѣ врати, дали условенъ знакъ. Часть отъ римскитѣ войски веднага влѣзла прѣзъ тѣзи врати въ градската часть Тихе, а другитѣ въ сжщото време тръгнали къмъ Епиполъ на планината и къмъ Ахрадина. Сѣнливитѣ и уплашени жители и войски на Сиракуза се хвърляли въ пълна безрѣдица тó противъ римлянитѣ, тó вжтрѣ въ града. На разсѣмване боя въ града и на стѣнитѣ му станалъ общъ. Епикидъ, който началствувалъ въ островъ Ортирия, дошълъ на помощъ на жителитѣ и войскитѣ на Сиракуза, но като видялъ, че Епиполъ билъ вече заетъ отъ рим-

лянитѣ, и опасавайки се да не бжде отрѣзанъ, отстѣпилъ къмъ Ахрадина. Марцеллъ, като искалъ да пощади тѣзи красива часть на града, прѣдложилъ на Епикидъ да се прѣдаде; но тѣй като войскитѣ на Епикидъ състояли повечето отъ избѣгали римски войници, то тѣ се отказали да се прѣдадѣтъ. Тогава Марцеллъ извелъ войскитѣ си отъ Ахрадина къмъ Епиполъ и отрѣзалъ отъ тамъ всички пѣтица, които водили въ града. Наскоро сиракузския военачалникъ Филодемъ прѣдложилъ на Марцелла да му прѣдаде замъка (цитаделя) Евриалъ, съ условие да се даде свободенъ исходъ на гарнизона. Но прѣди Марцеллъ да успѣе да заеме Евриалъ, картагенската ескадра, която стояла въ пристанището на Сиракуза, възползувана отъ една бурна ноцъ, която принудила римската флота да се оттѣгли отъ пристанището въ морето, успѣла да отиде въ Картагенъ за помощъ и скоро се върнала съ такава състояща отъ 100 кораба и войски на тѣхъ. А Марцеллъ, като извелъ Евриалъ, блокиралъ Ахрадина съ войски въ три лагера, сѣдинени съ укрѣпена линия. Сиракузцитѣ ги нападнали отъ двѣ страни: Имилконъ съ картагенскитѣ войски, по край брѣга на старото пристанище, нападналъ лагера на претора Криспина, а Епикидъ направилъ вилазка противъ лагера на Марцелла; въ сжщото време картагенската флота, като застанала при самия брѣгъ на пристанището, рѣпятствувала на римлянитѣ да си подаватъ единъ другиму помощъ. Но и двѣтѣ нападения били отблѣснати и Имилконъ пропѣденъ до градската стѣна. Прѣзъ есенъта въ града и въ лагеритѣ се появила силна чума, жертва на която станали много хиляди граждани и войници, обаче военнитѣ дѣйствия не се прѣкратя-